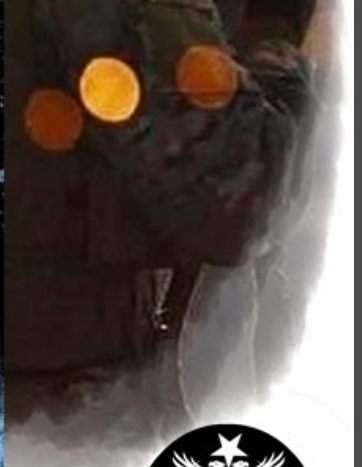

Teşkilat-1 EMR-İ BÜLEND

İslam'da Zaferler Kafa Sayısıyla Değil Kalp Sayısıyla Kazanılır!

Yıl:2 Sayı:14 Miladi: Şubat 2018 Hicri: Cemazi-el Evvel 1439

DERGİ
YAZARLARI

Ali AVANLIER Enes ASKER Ahmet ALKIŞ Oğuzhan GÜNEŞ Fatih YAZGAN Ahmet AĞABEY

İÇİNDEKİLER

Editörden.....	3
Tuna Nehrine Kadar Bizimdir (ALİ AVANLIER).....	4
Tuna Nehrine Kadar Bizimdir (ALİ AVANLIER).....	5
Şiir-Şair (Caner AKGÜN).....	6
Şiir-Şair (Caner AKGÜN).....	7
Bir Öykü Bin Nasihat (Fatih YAZGAN).....	8
Bir Öykü Bin Nasihat (Fatih YAZGAN).....	9
Vatan Sevgisi İmandandır (Ahmet AĞABEY).....	10
Vatan Sevgisi İmandandır (Ahmet AĞABEY).....	11
Bir Sahabeyi Tanıyalım (Hz. İkrime r.a).....	12
Bir Sahabeyi Tanıyalım (Hz. İkrime r.a).....	13
Kızıl Elma Şahsiyettir (Enes ASKER).....	14
Kızıl Elma Şahsiyettir (Enes ASKER).....	15
Ulu Hakanın Vefatının 100. Sene-i Devriyesine Binaen.....	16
Ulu Hakanın Vefatının 100. Sene-i Devriyesine Binaen.....	17
Afrine Bakış Açısı (Ahmet ALKIŞ).....	18
Afrine Bakış Açısı (Ahmet ALKIŞ).....	19
İslam Kadınlarından İslam Kadınlarına.....	20
İslam Kadınlarından İslam Kadınlarına.....	21
Riyazüs Salihin'den Hadis.....	22
Allah Yolunda Evlat Yetiştirme.....	23
Allah Yolunda Evlat Yetiştirme.....	24
Afyondan Afrine (Oğuzhan GÜNEŞ).....	25
Ödüllü Sorular.....	26

EDİTÖRDEN

Sultan Abdulhamid-i Sani hazretlerinin açmış olduğu sancak, üzerinde batıldan gelen cümlelerle boyanmış suni bir dört duvar içine alınmıştı. Fakat o duvar; Elhamdülillah bugün, hakikatin ulvi ve de muktedir balyozu ile bir moloz yığını haline getirilmek üzeredir. Sancak tekrar hasret kaldığı rüzgara kavuştu. Esen ilk rüzgarın adı ise “Zeytin dalı” oldu.

Anadolu başta olmak üzere, Ortadoğu’da yeni bir medeniyetin inşası başlamış bulunup, temeli dualarla atılmıştır. İşte bu medeniyetin adı “Büyük İslam Birliği Medeniyeti”dir.

Kadim tarihimizden referans almış olup, İslam topraklarını yeniden refah ve de bir bütün haline getirmek için harekete geçmiş bulunmaktayız.

İşte bu noktada bizlere düşen ilk husus ise, Din ve Bayrak aşkına canhıraş çarpışan Mehmetçiğimize dualar etmektir.

Teşkilat-ı Emri Bülend olarak, bu ayki dergimizde kalemlerimizi Mehmetçiğimiz için elimize almış bulunuyoruz.

Rabbim ordumuzu muzaffer kılsın.

Tuna Nehrine Kadar Bizimdir

Sonsuz hamd-ü senâlar âlemlerin Rabbi olan yüce Allah'a olsun. Sonsuz salât-ü selâm doğru yolu aydınlatan kâinatın efendisi Hz. Muhammed (Sallallâhu Aleyhi ve Sellem)'e, onun âline ve ashabına olsun.

Sizleri Allah'tan başka sığınak, barınak ve tutamak tanımayan muazzez müminler olarak selamlıyorum.

Tam 100 yıl önceydi...

Bir devre nizam veren, bastonuyla tüm dünyayı titreten bir hünkâr ahirete irtihal etti...

Hasta adam dedikleri Devlet-i Aliyye'yi tam 33 sene ayakta tutan hatta bu ulu çınarın yaralarını saran koca bir sultan idi o...

Malum kişiye diplomasını verirken "Demek sen geldin." diyen, kalp gözü açılmış bir evliya idi o.

Ve sonradan türeyen 'belhüm adal'lar unutturmak için ne kadar çabalasalar da unutturamadıkları atamız idi o...

Unutmadık seni hünkârım... Unutmadık seni sultanım... Unutmadık seni ey devletin babası, ey gerçek atamız, ey gerçek kurtarıcı. Unutmadık! Unutturmayacağız! Ve sanki yeni söylemiş gibi kulaklarımızda çınlayan şu son sözlerini de nesilden nesile aktaracağız biiznillah!

Helal etmiyorum!

Şahsımı değil, milletimi bu hale getirenlere

Hakkımı helal etmiyorum.

Beni, benim için lif lif yolsalar,

Cımbız cımbız zerrelerimi koparsalar,
Sarayımı yaksalar;
Hanümanımı, hanedanımı söndürseler,
çoluğumu gözümün önünde parçalasalar
Helal ederdim de, Sevgili'nin (SAV) yolunda yürüdüğüm için

Beni bu hale getiren
Ve milletimi ateşe atan insanlara
Hakkımı helal etmem!.

İşte kardeşler o günden bugüne geldik.
Elhamdülillah Rabbim bu milleti sonradan türeme veled-i zinaların elinde helak olmaktan korudu. Onca dinsizleştirme, ahlaksızlaştırma politikasına rağmen Rabbim bu milleti muhafaza etti. Hamd olsun!

Lakin bu milletin genetik kodlarıyla oynamayı Abdülhamit 'siz geçen 100 yılda başardılar. Allah için cihad eden bu milleti deve kuşu misali göm kafanı otur aşağı anlayışına getirdiler. Korkaklaştırdılar. Zelilleştirdiler. Aşağılık kompleksine soktular. Bunu yapanlar ise bize ata diye dayattıkları sahte kahramanlar; bu komplekse girenler ise o sahte kahramanlara ata diyenler oldu gariptir ki! O vakit Abdürrahim Karakoç ile verelim bu zavallılara bir cevap:

“Nerede sahta bir kahraman varsa bir resmine, bir de şanına tükür.”

Ve milat... 15 Temmuz 2016...

Biz yeniden âleme nizam vermeye geliyoruz diyen bir milletin uyanışının miladı...

Ve işte yeniden peygamber ocağı olmaya başlayan şanlı Türk ordusu...

Mazluma umut zalime korku olan İslam

ordusu...

Bugün Afrin, yarın Kudüs. Bugün Azez, yarın Viyana. Bugün İdlib, yarın Vatikan. Tüm zulüm yuvalarını tarumar etmeye geliyoruz ve artık hainlere, sahte kahramanlara karşı tecrübe kazanmış bir şekilde geliyoruz.

Tuna nehrine kadar bizim, ecdadımızın kanının döküldüğü her yeri dava ediyoruz...

Rabbim mazluma umut olmak için Afrin'e adalet götürmeye niyet etmiş ordumuzu korusun.

Rabbim şehitlerimizin mekânını âli; yakınlarına sabrı cemîl, ecri kesîr nasip eylesin.

Es-Selâm'u Aleyküm!

Ali AVANLIER

UYAN EY GENÇ!

Uyan uykudan ey genç! Gelmedi mi zamanın?

Kurtarmalı bu asrı, aşkla çarpan îmânın

Haykır tüm simâlara, hak nâmına gerçeği

Açsın sinelerde mukaddes dava çiçeği

Emanet sana yücelerden bu kutsal dava

Abes yaratılmadın, ne olur artık anla

Yoksa ruhun alıştı mı düştüğün zillete?

Tutuldun mu heyhat! Şu batı denen illete?

Yüreğini sızlatmıyor mu ümmetin derdi?

Ecdadın ümmet için sayısız canlar verdi

Doğrulmalısın yerinden ecdâd hakkı için

Ecdâd için tek dava, illa ki dîn-i mûbîn

Biçare kalmış Kudüs, mahzun Mescid-i Aksâ

Haydi diyor mazlumlar, şu genç ayağa kalksa

Afrika, Amerika, Ortadoğu ve Balkanları
Fethetmeli ruhun, kurtarmalı insanları

Ürpermeli zalimler, duyulduğunda adın
Titremeli zulüm! Pusmalı! Haksa maksadın

Davandan güç alarak, ufka yelken açmalı
Seni bekliyor dünya, uykuların kaçmalı

Hakkı batıl gösteren misyonerlere inat
Duymalı gencin gür sesini bütün kâinat

Pervâne, böyle gence bir değil bin can fedâ
Bahtı daim açık, yardımcısı olsun Hûdâ

Caner Akgün

TEŞKİLAT-I EMR-i BÜLEND

BİR ÖYKÜ BİN NASİHAT

Siz bayım, teknolojinin kuşattığı nesiller! Kana bulanmış parmaklarınızla bir çalığışunu sevebilir misiniz, kalbinde alevden güller taşıyan bir garibin yangını suları bulanık mefhumeniz ile söndürebilir misiniz, hem pranga cumhuriyeti kurulmuş o beyinlerinizde 'Vatan' kelimesini karşılar bir değer bulundurabilir misiniz? Bu zor şeydir bayım. Yıkık dökük, derme çatma bir evde dört boğaz doyurmak uğruna, hem sefil ve işsiz bir halde çırpınmak gibi. Bu, zor bir şeydir bayım.

Bir gün güneş batmaya yakın şehrimin sessiz sokaklarında yürürken böyle bir ihtiyarla karşılaştım. Hava soğuktu, rüzgar esiyordu. Görseniz, ayağındaki yırtık çarıklar hayatının bütün dikenli bayırlarını ne zorluklarla tırmandığını size özetlerdi. Ona doğru yaklaştım,

Belli ki üşümüş olacaksın bir yerde oturup çay içelim, ısınırsın. Hem haline bak sana, nasıl da yorulmuşsun. ' dedim. İhtiyar yüzüme baktı. Aman Allahım, gözleri sonsuza bakıyor gibiydi. İhtiyar sadece tebessüm etti.

' Lüzum yok, evde ısınırım. Hem dinlenirim de. ' dedi.

' Elbet dinlenirsin, ben dahi evime gittiğim zaman dinleniyorum. Bir çay içelim beraber, evine de beraber gideriz. Hem sohbet ederiz, zaten konuşacak çok kimsem olmuyor. '

İstemeye istemeye kabul etti ihtiyar. Hemen üst sokakta bir kahvehane vardı biliyordum. Gittik, oturup iki çay söyledik. Çaylar geldi. İhtiyar bir yudum aldı çayından. Sonra,

' Nedir sana bunu yaptıran evlat? Evde dört garip boğaz aç biilaç beni bekliyor. ' diye sordu.

' Çok yorgunsun, hem üşümüştün dayanamadım senin bu haline. Sonra çok derin bakıyorsun. Ben ömrümde böyle derin bakan gözler görmedim. Nedir sana böyle baktıran? '

İhtiyar duraksadı. Çayından bir yudum aldı, bir iç çekti yüreğinden. Gözlerini gözlerime çiviler gibi baktı.

' Sen dedi, belli ki hak hukuk bilmiyorsun. Hem edepsizsin, ne diye zorluyorsun bir ihtiyarı? '

' Kusurumu bağışla bey baba, ben yokluk nedir bilmem, yaşamadım hiç. Sonra şehirde beton ormanlarının zehirli gazlarını soluyarak büyüdüm. Sen bilirsin bey baba, bana da anlat kurban olayım. Nasıldır yeşilin kokusu? '

İhtiyar bu kez hüznle baktı gözlerime. Beslediği yavru bir kuşun ölümünü seyreten küçük bir çocuğa acır gibi acıdı. Sağ elini uzatıp omzumdan silkeledi beni, bir ağacın meyvesini düşürmek istiyor gibiydi.

' Evlat, bizim gibi yokluk çekenleri ayakta tutan nedir bilir misin? Önce inancımızdır. Biz gayret ederiz, çabalarız ancak olurun olmazın derdine düşmeyiz. Biliriz ki öldüranda O'dur, öldürmayanda. İsterse verir, istemezse vermez. Sonra vatanımız var bizim. Sen vatan nedir bilir mi-

sin? ' diye sordu. Bildiğimi anlatır bir hareket yaparak,

' içinde yaşadığımız yurt bizim vatanımızdır. ' dedim anlık bir heyecanla. İhtiyar güldü.

' Yanlış mı söyledim? ' diye sordum şüpheye düşerek.

' Doğru dedin evlat ancak eksik söyledin. Yalnız yaşamak ile olsaydı bunca milletler ne diye canını dişine takarak çabalarıp dursundu. Vatan, bizden önceki nesillerin uğrunda can alıp can verdiği, kendinden sonrakiler rahat yaşasın diye kendi rahatlarından vazgeçtiği yerdir. Hem vatan çatıdır sonra. Senin, annenin babanın, evlatlarının ve neslinin namusunu korumaya evin çatısı kafi gelir. Milletin namusunu, kültürünü, değerlerini ve ahlakını korumaya vatan gerek. İşte evlat, bir vatan vardır, biz bunu biliriz. Bu inançla çabalar hayata yılmadan devam ederiz. Artık bana müsaade evlat. Çol çocuk vatan bekler. ' dedi, dışarı çıktı ve ardına bakmadan yürüdü.

Peşi sıra çıktım, arkasından kaybolunca ya kadar izledim. Bir süre öylece bakakaldım sokağa. Sonra eve doğru yola düştüm. İşte bayım, Ben bu geceden sonra vatan nedir, bildim.

Fatih YAZGAN

VATAN SEVGİSİ İMANDANDIR

Selamün aleyküm,

Rabbimin rahmeti ve bereketi siz sevgili kardeşlerimin üzerine olsun, kıymetli kardeşlerim bu yazımızda dilimizin döndüğünce, kendi üslup ve bakış açımızdan vatan sevgisi konusuna gündemi de değerlendirerek bakmaya çalışacağız inşaAllah.

Bizim gibi kökleri tarihin yüzlerce, binlerce yıllık derinliklerinde olan milletler için vatan olgusu ayrı bir ehemmiyet arz etmektedir. Aç ve susuz kalabiliriz ama vatansız kalamayız diyen atalarımız sayesinde bayrağımız ve sancağımız ayakta kalmış , aynı düşüncedeki torunları sayesinde de kıyamete kadar dalgalanacaktır biiznillah.

Günümüze geldiğimizde ise bu konu farklı bir boyut kazanmış durumda. Bir nevi İstiklal savaşı veren Ordumuz için ben de onlarla beraber cephede olmalıyım diyenler de var, ne işimiz var Suriye’de bizim meselemiz değil bu diyenler de var. Esasen sokağa çıkıp “vatanını seviyor musun?” diye sorsanız.“hayır!” cevabı veren bir tek kişi bile bulamazsınız. Bununla beraber hepimiz vatanımızı sevdiğimize göre bu ayrılık da nereden çıkıyor? Neden bir kısmımız hem olan bitene , verilen mücadeleye adeta küffarın gözü ile bakıp hem de vatan sevgisinden bahsedebiliyoruz diye merak ediyor insan.Nasıl olur da bütün askeri kışlaların girişinde “Vatanını en çok seven görevini en iyi yapandır.” Yazdığı halde 15 Temmuz gibi bir garabeti yaşayabiliyoruz... ilk bakışta akli almıyor insanın.

Tarihi sürece baktığımızda ise dikkatli ve ferasetli gözler için bu net olarak anlaşılıyor. İnsanlığın varoluşu ile başlayıp kıyamete kadar süreceğini bildiğimiz HAK ile BATILın savaşı son iki asırdır ÖZGÜRLÜK adı altında ete kemiğe büründü aslında. Özgürlük ve demokrasi getirmek üzere HAK’tan ve hakikatten uzak insanlara özgürlük ve demokrasi yerine neyin geldiğini görmemek için ya kör ya da taraflı olmak lazım. Esas özgürlüğün Allah’a kulluk olduğunu unutturduğu insanlara neler yaptırılabilirdiği malum tarih olaylarında apaçık gözler önüne serildi. Buradan yola çıkarak asıl problemimizin yanlış yaşamaktan daha çok yanlışla inandırılmak olduğunu söyleyebiliriz.

İNANDIRILMAK !

Paranın gücünün her şeyin üzerinde olduğuna inandırılmış bir insan gayet tabii rızık verenin Allah olduğunu bilse de bunu yaşamayacaktır.

Kişinin ve otoritenin gücüne inandırılmış bir insan hayatında burnu bile kanamamış (haş) kendini İlah zanneden firavunun bir sivrisineğe yenik düştüğünü bilse de güce tapmaktan vazgeçmeyecektir.

Cahiliye döneminde Puta tapanların ve adetlerinin hepsini dışlayan ve dahi lanetleyen bir insanın zamanın putlarına nasıl taptığını görüp de şaşırdığımızda inandırılmanın ne demek olduğunu daha iyi anlarız belki de.

Kardeşlerim, yakın tarihimizi anlatan iki film izledim geçtiğimiz hafta... ikisinde de gözyaşlarıma engel olamadım. Film 80'li yıllarda yaşanan dava ve cezaevi dramlarını anlatıyordu. Bu seyrettiklerim zamanın tabiri ile sağcıların gözünden anlatıyordu ama bu minvalde solcuların çektiği filmlerde de aynı duygular ile gözyaşı dökmüşüm. İçinde Allah inancı ve şuuru olmayan davalar kim tarafından savunulursa savunulsun acı getirecektir, hüsrarla bitecektir. Sözde vatanını seven onlarca insan İlandırıldığı uğruna kardeşini vurabilmesini ne ile ifade edebiliriz ki?

İşin özü Kur'an ve sünnetten uzaklaştıkça bir batıl düşüncenin tuzağına düşmemiz kaçınılmaz olur. Bu durum insan içinde Millet içinde böyledir. Belki de bu yüzden "VATAN SEVGİSİ İMANDANDIR" denir.

Vatan namustur...

Vatan Şereftir....

Vatan Anadır, Kutsaldır...

Bu İman ile sevmezsek vatani, Sevmek zannettiğimiz bu his ihanete dahi götürebilir maazallah.

İSTİKLAL ve DİRİLİŞ mücadelesi verdiğimiz bu günlerde İmanımızı diri tutalım arkadaşlar. Aklımızı karıştırmak isteyen olursa rehberimiz Kur'an ve sünnetullahı dayanarak gereken cevabı verelim inşaAllah. Unutmayalım biz bu topraklara türkü söyleye söyleye gelmedik. Şehadet şerbetini içmek için birbiri ile yarışan yiğitlerin karşısında Küffar ne yapabilir ki

Allah'ın Rahmeti ve Bereketi üzerinize olsun....

Ahmet AĞABEY

Bir Sahabeyi Tanıyalım – Hz. İkrime (Radiyallahu Anh)

Babası Ebu Cehil ile birlikte İslam'a, Peygamber Efendimiz (Sallallâhu Aleyhi ve Sellem)'e kötülük yapmak için gecesini gündüzüne katan, o gül nebiyi gördüğü vakit bakışıyla ona eziyet eden İkrime...

Mekke'nin fethi sırasında Kâbe'nin örtüsüne yapışsa da katline ferman verilmiş İkrime...

Ve Uhud savaşı sırasında Hind ile birlikte söylediği cesaret verici şiirlerle müşrik erkeklerinin şevkini arttıran, kocasını aratmayacak derecede İslam'a düşman olan İkrime'nin karısı Ümmü Hakim...

İşte İslam'a girdikten sonra biri abid diğeri abide olan bu iki şahsiyetin İslam'dan önceki durumu...

Mekke'nin fethinden sonra ilk Ümmü Hakim İslam ile müşerref olur ve katline ferman verilen kocası İkrime için eman diler. Rasûlüllâh (Sallallâhu Aleyhi ve Sellem) eman verdikten sonra ve yine o gül Nebinin izniyle Şam tarafına kaçan kocasının peşine düşer. Zira bilir ki o şirk bataklığında kaldığı sürece, İslam ile müşerref olmadığı sürece o çok sevdiği kocasıyla artık birlikte olamaz çünkü hüküm açıktır: Müslüman bir kadın Müslüman olmayan bir erkekle evlenemez. Ayrıca bu çok sevdiği kişiyi şirk bataklığına terk edemez. Zira seven bir insan sevdiğinin cehenneme göz göre göre gidişine nasıl göz yumabilir ki! Onu bulduğu vakit, İkrime'yi de aklını ne kadar da tutsak ettiğinin farkına vararak zaten geri dönmeye karar vermiş bir şekilde bulur. Olan biteni duyan İkrime derhal peygamberine kavuşmak için can atar. Yolda bir ara hanımına sokulmak isteyen İkrime'yi Ümmü Hakim geri iter. Çünkü o kocasını çok sevse de bilir ki nikahları yeniden kıyılmadıkça İkrime artık ona haramdır. Onlar Allah'ın hükümlerini asla çiğneyemeyecek şekilde bağlıdır İslam'a.

Çünkü onlar inandıkları dini bir kültür olarak değil bir hayat biçimi olarak benimse-

mişlerdir.

İkrime, peygamberimize kavuştuktan sonra gözyaşlarını tutamaz ve kendisi için Allah'tan af istemesini rica eder o gül yüzlü nebiden.

İkrime onca yaptığım kötülükten sonra acaba beni hor görürler mi diye telaş ederken. Peygamber Efendimiz (Sallallâhu Aleyhi ve Sellem)'in

“İkrime Müslümandır, mücahittir, muhacirdir” övgüsüne mazhar olur. Bu sözleri işiten İkrime adeta bir çocuk gibi sevinçten “Müslümanım, mücahidim, muhacirim” diyerek koşmaya başlar Mekke sokaklarında ve diğer sahabeler de bu duruma çok sevinirler. Ayrıca bize güzel ahlakı öğreten o yüce peygamber (s.a.v) İkrime'nin yanında Ebu Cehilden konuşmayı yasaklar ve İkrime'nin Ebu Osman veya ismiyle çağrılmasını emreder. İşte İslam edebinin en nazik ayrıntıları...

Ve söz verir İkrime:

“Cahiliye dönemimde yaptıklarımın iki katı hizmeti Allah'ın dini için yapmadıkça size layık saymayacağım kendimi yâ Rasûlüllâh (s.a.v)”

Öyle de yapar İkrime (r.a). Elinden hiç Kuran'ı düşürmez, bir günü dahi Kuran 'sız geçmez. Cihad meydanlarında asla kendini sakınmaz ve Yermük'te Bizans ordusuna ağır zayıat verdikten sonra şehit düşer. Vücudunda yara olmayan yer kalmamıştır bu mübarek şehidin. Kâinatın Efendisi (Sallallâhu Aleyhi ve Sellem)'e verdiği sözü tutmuştur artık ve onun yanına irtihal eder.

İşte böyle kardeşler. Onlar İslam ile müşerref olunca dinin gereği ne ise onu yaptılar. Amasız, fakatsız yaşadılar İslam'ı. Çünkü onlar inanmanın onu yaşamayı gerektirdiğini, imanın delil istediğini hiç ama hiç unutmadılar.

Ve bunlar bize haşa masal olsun diye değil, ibret alınıp amel edilsin diye bugünlere kadar anlatılarak ulaştırıldı.

Rabbim tüm sahabe efendilerimizden razı olsun...

KIZILELMA ŞAHSİYETTİR

Tarih, dil ve din unsurları insanı şahsiyet sahibi yapar, ya da şahsiyetiyle oynar!

Ahmet Şimşirgil hocamız bir röportajında tarih ilminin önemi ile alakalı şu güzel ifadelerde bulunuyor;

“Tarih ilmi faidesi herkese şamil olan bir ilimdir. Tarih ilmi ulemanın zekâsını arttırır, ahmak olmaz. Tarihini bilmeyen ahmaktır. Osmanlı gibi İslam’ın sancaktarı olan bir tarihe düşmanlık ise bambaşka bir durumdur. Zira bu millet tarihini bilse dünyanın en zeki milleti olabilirdi. Maalesef bugün tarihi dizilerden öğrenen profesörler, doçentler görüyoruz.

Tarih ilmi fukahayı uyarıp basiret gözünü açar. Demek ki insanda baş gözü haricinde bir göz daha var, bu göz de basiret gözüdür. Kalp gözü denilen kavrama eskiden basiret gözü denirdi. Tarihi bilmeyen adamın kalp gözü kapalıdır. Sadece iki baş gözüyle bakıp hükmünü verir. Doktor bile hastanın geçmişini sorgularken, bugün hukukçular dahi nedenini sebebini sorgulamadan hüküm vermektedirler. Tarih bizim bu gözümüzün keskinleşmesini sağlar. Kişi kör dahi olsa mühim olan gönül gözünü açmaktır.”

Görüldüğü üzere insanı şahsiyet sahibi yapan tarih; insanın basiret gözünü de açmakta bir hayli önem arz etmektedir.

Zaytin Dalı Harekatımızın da birinci haftası dolarken gerek sosyal medya aracılığı ile gerekse bildiri metodu ile karanlık aydın(!)ların ve bir takım basiretsiz, şahsiyet-sizlerin ortaya peydah olduğunu görmekteyiz.

Bir ölkösüz çıkmış “Kızılclma’nın şirk olduğunu” cihan hakimiyetinin olamayacağını belirtmekte ve bu ahmaklığı ile çeşitli çevreler tarafından kaale alınmakta. Bu zat tarih şuuruna istinaden Yavuz Han’ın, Kanuni’nin Kızılclma’sından haberdar mıdır acep?

Haberdar olabilir lakin çok küçük düşünen zekanın mahsulüdür bu densizliği!

Yavuz Han’ın Kızılclması: “Bütün dünya arazisini tek bir devlete yetmeyecek kadar küçük ve dardır.”

Kanuni Sultanın Kızılclması: “Yeryüzünde tek bir imparator vardır. O da Sultan-ı Alem olan Türk padişahıdır.”

Yeniçerilerin Kızılclması naralarında gizlidir:

“Testiye kurşun çalar, keçeye kılıç çalar, KIZILELMA’ya dek gideriz!”

Mefkuresi Allah’ın dinini yaymak olan bir ecdadın ve aynı ölkü ile yaşayan torunlarının yine ağzından “Nizam-ı Alem için İlay-i Kelimetullah” düşmeyen mübarek insanların “Kızılclma” sına şirk demek ancak ve ancak tarihin şahsiyetsizliğinde kaybolmuş, basiret gözleri kapanmış ahmaklar içindir!

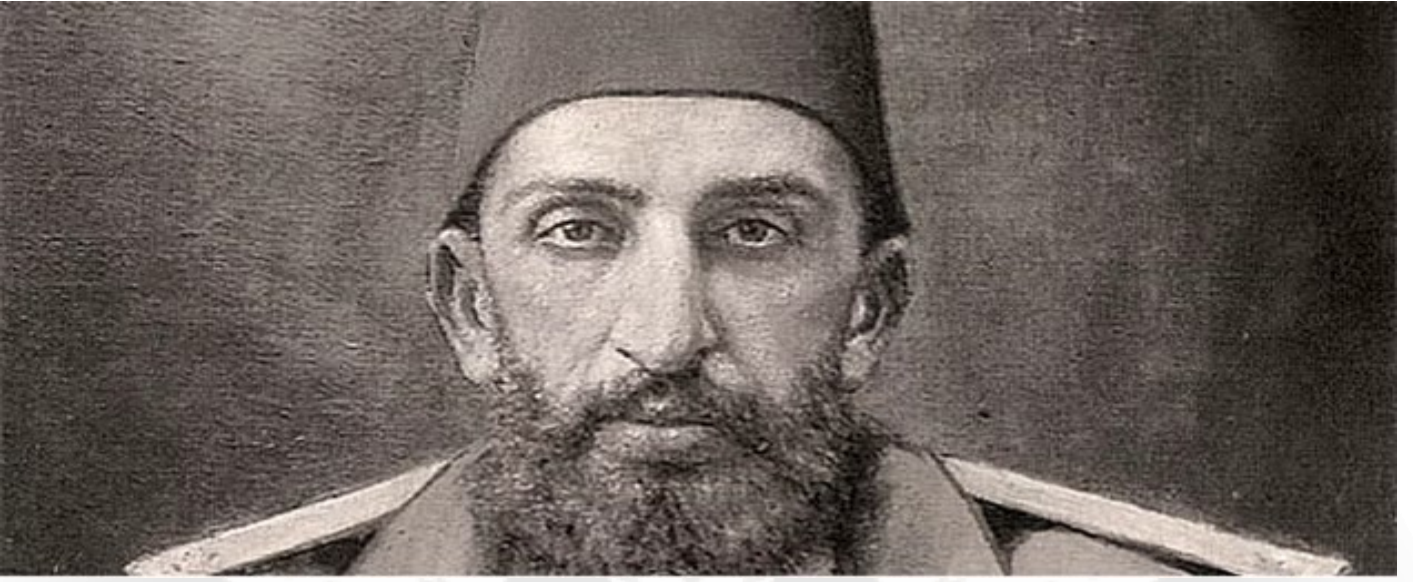
Bilgi kadar büyük güç yoktur. Bilerseniz yutmazsınız, bilmek zorundayız, çok iyi bilmek, öğrenmek ve hıfz etmek zorundayız. Ecdadımız bulunduğumuz topraklar için canlarını ve kanlarını verdiler. Hz. Mevlana “Ucuza alan ucuza satar” der. Bugün de aynen böyle olmaktadır. Müslümanlığı beşikte bulduk, kıymetini, değerini bilmiyoruz. Ecdadımız İslamiyet’i öğrendiğinde yerinde duramadı, su gibi akıp İslamiyet’i dünyaya yaymaya gayret etti. Dinimizin kıymetini bilelim. Tarihimizin kıymetini bilelim. Şahsiyetimizi sağlam temeller üzerine oturtalım. Şahsiyetsizler ile hep bu şuurda savaşalım.

Yine başladığımız sözle bitiriyorum; “Tarih, dil, din unsurları insanı şahsiyet sahibi yapar, ya da şahsiyetiyle oynar!”

Selamette kalın, Hürmetle...

Enes ASKER

ULU HAKANIN VEFATININ 100. SENE-İ DEVRİYESİNE BİNAEN

Siyonistler Abdülhamid'e Kanlı Sultan dediler...

Çünkü Abdülhamid Han onların Filistin'de bir çiftlik kuracak kadar toprağı nice altın-lara değişmediği için...

Dediler ki sen bize bir karış toprak ver Osmanlı Devletinin dünyaya olan borçlarının tamamını ödeyelim...

Sultan Abdülhamid Han:

- **"O toprakların değeri Altın değildir... O toprakların değeri kandır."**

Dediğinde, o şeytana satılmış ruhlar anladılar ki Abdülhamid Han'ın hakkından ge-lemeyecekler...

İşte bu yüzden adı Kanlı sultan...

Konferansta yeni yetme bir genç çıkıp konuşmaya başladı...

Abdülhamid'i öyle anlatıyordu ki sanki o bu toprakların sultanı değil vatan haini...

kızıl sultan dedi...

kanlı sultan dedi...

Orda bulunan ben dahil herkese incitti...

Sesler salondan yükselmeye başladı... Yeter artık in oradan aşağı...

78 yaşlarında bir amca ayağa kalktı ağır adımlarla sahneye yürüdü...

Orada saatlerce konuşup Abdülhamid Hana olmadık iftiralar eden genci bastonuyla itekleyiverdi...

Mikrofonun başına geçip;

- Saatlerdir bu genci dinledik... Sizleride, bizleride. ecdadımıza olmadık sözler söy-leyerek incitti, halbuki o ABDÜLHAMİD HAN'I hiç Görmedi, Ben GÖRDÜM birde benden Sultan Abdülhamid Han Hz. dinlemek ister misiniz? dedi...

O mecliste bulunanlar Merakla dinlemeye başladı...

Ben oldukça varlıklı bir aileden geliyorum...

Babamın 9 evladı kız, yıllarca bir erkek evladı olması için Allah'a dua edip niyazda bulunmuş...

Yüce Rabbim dualarını kabul edip son evlat olarak beni hediye eylemiş... Babam

bu sevinçle tüm ahaliye 40 gün boyunca Yemek dağıtıp fakirleri sevindirmiş...
Ama gel gelelim, ben bir türlü konuşamıyormuşum, yaşıma iki olmuş üç olmuş 8 olmuş derken okul çağıma gelmiş yine de ben bir söz dahi etmemişim. Nice evliyalara nice tabiplere götürmüşlerde yine konuşamamışım... Babam tam umudu kesmişken orada bir komşusu sen bunu al Sultan Abdülhamid'e götür, Osmanlı sultanları için 7 evliya kuvvetinde derler demiş...
Babam ama o koskoca padişah ben nasıl cüret ederim deyince...
Komşusu yine bir akıl vermiş...
Sabah namazında sultanın her zaman geçtiği ve halkı selamladığı bir yol varmış...
Oraya erkenden gidip bekle demiş... Sultan seni görür evladını da okuyuverir demiş...
Babam gecenin bir vakti beni kaldırdı saçımı tarayıp en güzel elbiselerimi giydirdikten sonra düştük yola...
Beklemeye başladık Sultan Abdülhamid Han'ı...
Sabah oldu ezan okundu namaz eda edildi derken o bomboş yol kalabalık doldu...
Halk sultana slogan atmak için dizilmişler...
(Sanmayın sultanı övecekler...
Slogan ise şimdiki gibi değil...
"GURURLANMA PADİŞAHIM SENDEN BÜYÜK ALLAH VAR")
Halk çoğaldıkça yaşlı babam ve ben arkalara düştük...
Babam yaşlı haliyle baş edemedi ve son umudunu da yitirmenin verdiği ızdırap ile gözlerden yaşlar boşalıyor hıçkırma hıçkırma ağlıyordu...
Ve derken Sultanın Faytonu Göründü...
Kalabalığı yara yara geliyordu...
Olacak ya Rabbimin himmeti... O güzel padişahın Arabası yavaşladı tamda bizim olduğumuz hizada durdu, orada, o yolda hiç durmamış...
Sultan Abdülhamid han arabadan mübarek başını uzatıp...
- SEN İHTİYAR dedi... Babam ağlamaktan kızarmış gözlerle baktı sultana...
-SULTAN ABDÜLHAMİD:
YANINDAKİ ÇOCUĞU ALIP GELDE BİR OKUYUVERELİM DEDİ...
Sultana koşup verdi babam beni, elim tutup başımı okşayıp mübarek nefesiyle okudu...
Ve sordu...
-BEN KİMİM EVLADIM?
O güne kadar hiç konuşmayan ben...
- SEN SULTAN ABDÜLHAMİD HAN'SIN...
Deyiverdim babam sevincinden oracıkta bayıldı...

AFRİNE BAKIŞ AÇISI

Allah'ın rahmeti bereketi hidayeti hepinizin ve hepimizin üzerine olsun. Efendimiz Hz. Muhammed Mustafa(sallallah aleyhi vesellem)'in şefaati üzerimize olsun olsun inshaAllah

Bu ay ki dergi yazımızda Afrin'e nasıl bir bakış ile bakmamız lazımdır? Bunun üzerine şuurlanma adı altında kalemimizi oynattık.

Evet: Afrin'e Şanlı ordumuz giriş yapmıştır ama bizler şuur olarak bir girişim de bulunduk mu?

Survivor izlemeyi O ses Türkiye izlemeyi maçları izleyip saatlerce analiz yapmaya devam mı edeceğiz?

Yoksa bizlerin de bir şuur hareketi yapıp şu illetlerden kurtulmamız icab etmez mi?

Evet! Bizim de içerimizde Bir Afrin Harekatı olsun kardeşler. Farkında değiliz ama bizler de iletişim ağları ile uyutulmamıza izin vermeyelim.

Kalkın! Uyanın! Ve silkelenin kardeşim!

Gönlüne bir şuur tanecikleri ek ve diriliş aşkını kalbinde yak güzel kardeşim!

Şuan bu olayları idrak edemeyecek isen ne zaman idrak edebileceksin?

Uyanma vakti ey Müslüman kardeşim!

Bakınız bir olayı size aktarmak istiyorum: Düşmanla mücadelede şehit düşen bir özel harekâtçımızın cebinden çıkan not yazılıydı. Şehidimiz şöyle diyordu:

“Sizler survivor izlemekten vazgeçip de bu ülkede ne oluyor dediğinizde ben aranızda olmayacağım.”

Evet özel harekâtçımız şehit düşmüştü. Artık aramızda yoktu. Peki biz ne kadar haberdardık!

Elbette şehitlerimizin ardından, “Şehitler ölmez Vatan bölünmez” demek mühimdir. Fakat asıl olan mücadelenin her zaman farkında olmaktır. Bu farkındalık gece yattı-

ğımızda sabah kalktığımızda namazlarımızda onları hep hatırlamak İhlas ve Fatiha-
lar okuyup dualarla destek olmaktır. Zira:

Binlerce top ve tüfek yapamaz asla

Seher vakti gözyaşının yaptığı

Düşman kaçırın süngüleri çok defa

Toz gibi yapar bir müminin duası (Alıntı)

Bu durumun farkına varan kişilerden oluruz.

Evet! Güvenlik güçlerimiz orada silahları ile mücadele ederken bizler burada küffa-
rın karşısında dimdik duracağız. Nasıl mı?

Sosyal medyada kim devletimize karşı operasyon yapıyorsa onları ihbar etmek he-
pimizin görevidir.

Bu Zeytin Dalı Operasyonunu anlamayan kardeşlerimize usülce anlatmak hepimi-
zin görevidir. Devletimiz harbe çıkmıştır. Artık sözler bitmiş ve askerlerimize bol bol
dua etmemiz gerekmektedir.

Rabbim Afrin'de ve diğer hudutlarda Şehit olan kardeşlerimize Rahmet eylesin.

Askerimiz de Milletimiz de görevini eksiksiz yerine getirecek ve zafer Türk milletinin
olacaktır inshaAllah.

Ahmet ALKIŞ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

Bizleri Müslüman olarak yaratan Allah'a, ümmetinden olmakla şereflendiğimiz Peygamber Efendimiz Hz. Muhammed (s.a.v.)e , Âli'ne ve Ashabı'na ve tüm Ümmet-i Muhammed'e sayısız salât ve selam olsun.

İslamın ilk şehitleri olan Hz. Sümeyye (r.a) ve Hz. Yasir (r.a)in yolları Manzumoğullarının konağında kesişir ve kurdukları yuvada İslam'la müşerref olan Yasir ailesi artık İslam düşmanlarının işkenceleriyle karşı karşıya kalır. Fakat yüreğinin yıllardır aradığı müjdeyi Sümeyye bulmuştur sonunda. Ondan sonra işkence ona ne yapabilir ki? Varsın efendisinin amcaoğlu, İslam düşmanlarının en azgını Ebu Cehil onu kızgın çöllerde sürüklesin, güneşin tepede olduğu vakitte başına ve bedenine demirden zırh giydirdsin. Alemlere rahmet Hz. Muhammed (s.a.v.) Yasir ailesine dayanma kuvveti olacak müjdeyi vermiştir bir kere "Sabredin ey Yasir ailesi, sabredin ey Yasir ailesi, sizi cennetle müjdelerim! "

Bitmek bilmeyen işkencelerin sahibi yoruluyor ama nasıl oluyor da yarı aç yaşamış zavallılar, kendilerine teklif edilen nimetleri umursamayıp işkencelerden yılmıyor, nasıl oluyor?

Zulmün iman karşısındaki acziyeti!

Yasir (r.a)in yaşlı vücudu yorgun ve bitkin. Peygamber Efendimiz aleyhisselatu ves-salam yanlarına gelince "Yâ Rasûlallah! Vakit hep böyle mi geçecek?" diye soruyor. Şefkat Peygamberinin yüreği sızlıyor. Ellerini açıp "Allah'ım Yâsir âilesine rahmet ve mağfiretini ihsan et!" diye duâ ediyor.

Hz. Sümeyye kocası Yasir'in şehadetini gözü yaşlı izliyor. O başardı. Son nefesine kadar imanda sebatkâr davrandı. Peki ya kendisi?

Yasir (r.a)i imanından döndüremeyen Ebu Huzeyfe öfkeyle oradan ayrılıyor ve Hz. Sümeyye'yi Ebu Cehil'e bırakıyor. Ebu Cehil kin bürümüştü gözlerini Hz. Sümeyye ye dikerken sanki iman etmesine mani olamadığı bütün Müslümanların hıncını ondan çıkarmaya çalışıyor. Onu ve oğlu Ammar'ın canını nasıl yakabilirim diye düşünürken namusunu ve iffetini çok iyi bilmesine rağmen Sümeyye(r.a)ya iftira ediyor ve onu en hassas noktasından vuruyor. "Sen güzelliğine aşık olduğun için Muhammed (s.a.v)e iman ettin" diyor.

Her şeye dayanan Hz. Sümeyye bu çirkin iftira karşısında Ebu Cehil'e ağızına geleni söylüyor. Bir hiç mesabesinde gördüğü hizmetkardan işittiği hakaretlerle adeta çılgına dönen Ebu Cehil, bir köle kendisinde bu cesareti nerden buluyor diyerek mızrağını Sümeyye annemize saplıyor ve onu susturmaktan başka çare bulamıyor.

Çöller şahit artık bir cesaret destanına!

Sümeyye olmak kolay değil!

Gözünün önünde kocasını öldüren acımasızlardan korkmamak.

Evladının işkence görmesine tahammül ederek direnmek, direnmek, direnmek...

Onca işkenceden sonra bile sinmemek ve zalimin yüzüne karşı korkmadan gerçeği haykırmak.

İsmi Sümeyye çok ama yüreği Sümeyyeler gerek bu millete!

Allah'ım bizleri de birer iman fedâisi eyle!.. Üç günlük dünyaya aldananlardan eyleme!.. Dâimâ hakkı tutup kaldırabilmeyi nasîb eyle!.. İmanla yaşayıp imanla Sana kavuşanlardan eyle!.. Amin.

Riyazü's Salih'inden Hedis

Vatanı kem gözlerden, düşman istilalarından korumak için hudut boylarında nöbet beklemek, çok kutsal ve sevabı bol olan bir davranıştır. Kâinatın Efendisi, Sevgili Peygamberimiz (s.a.s.) hadis-i şeriflerinde buyuruyorlar ki: "Allah rızası için bir gün nöbet beklemek, dünya ve dünyadakilerden hayırlıdır. Sizden birinin kamçısının cennetten işgal ettiği bir yer de, dünyadan ve dünyadaki her şeyden hayırlıdır."

(Buhârî, Cihad, 72)

ALLAH YOLUNDA EVLAT YETİŞTİRME (İman)

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

Ebedî ve ezelî, yegâne ilah olan Allah’a sonsuz hamd, yaratılış bakımından ilk, dünya âleminde son peygamber olan Muhammed Mustafa (sav)’ya sayısız salat ve selam, O’nun âline, ashabına ve tüm ehli-sünnet müslümanlara selam olsun.

“İslam beş temel üzerine kurulmuştur: Allah’tan başka ilah olmadığına ve Muhammed’in O’nun kulu ve kitaplı elçisi olduğuna Şehadet etmek, namaz kılmak, zekat vermek, Beytullah ‘ı haccetmek ve Ramazan orucunu tutmak” ...

İslamın şartlarını açıkça belirten bu hadis-i şerifte hiç şüphesiz ki Kelime-i Şehadet ilk sıradadır. Çünkü Allah’ın varlığına birliğine, Rasûlünün kitap gönderilmiş son peygamber olduğuna inanmayan bir insanın zekat, hacc, oruç gibi amellerini yapmayacağı yahut yapsa bile budizm örneğinde görüldüğü gibi maddiyattan maneviyata geçemeyeceği aşikardır. Zira Buhari hadis kitabının ilk Hadis-i Şerifi olan “Ameller niyetlere göredir” şuurunca İslamda herşey niyetle başlar. Bu nedenle yaptığı her işi Allah’ın rızasına bağlaması müslümanın ahireti için ne büyük bir kazançtır. Başka sebeplere bağlamak ise gafletten öte bir şey değildir. Sadece gayri müslimler için değil, müslümanlar için de Kelime-i Şehadet dilden gönüle geçmediği sürece hakiki manada iman hasıl olamayacaktır. Dilden gönüle geçmesi ise dilinle tekrar ettiğin bu sözleri kalbe yerleştirip, yaşama tatbik etmekle ulaşılabilir. Cennet ehli Kelime-i Şehadeti maddi anlamdan çıkarıp, manevi hazza ulaştırabilen kimselerdir. Günümüzde ise müslümanlar arasında bu cümleleri kurmak cennet ehli olman için yeterli gibi bir yanlış algı mevcuttur. Oysa Kelime-i Şehadet Allah’ın koyduğu tüm emir ve yasakları kabul etmeyi, şerri tüm hükümleri hayata tatbik etmeyi, Rasûlün öğrettiği her şeyi “O söylediyse doğrudur” düsturunca nefsi bir kenara bırakıp sünnet yolundan gitmeyi kapsar.

Bu bilinç ile çocuklarımıza küçük yaşta öğrettiğimiz Kelime-i Şehadeti onlara yaşlarına uygun şekilde anlayabilecekleri dilden yavaş yavaş detaylıca anlatmak onların gaflete düşüp ben her istediğimi yaparım nasılsa şehadet getiriyorum cennete girerim gafletinin önüne geçip, yaşamlarının her anında Allah’ı ve Rasûlünü hatırlayarak adımlarını buna göre atmalarını sağlayacaktır. Hakiki manada iman amel-ilim ve ihlas üçlüsünün bir arada olan bir gönülden geçer. Amelsiz ilim sahibi bir insan yük dolu bir merkepe benzer. İlimsiz ameller ise yanlışlarla dolu bir sınav kağıdına. İhlassız olan herşey ise bir taraftan doldurulurken diğer taraftan boşaltılan bir havuza. Üçünden biri olmadığı vakit gaflet dolu bir yaşam ve sonunda hüsrana bir ahiret hayatı kaçınılmazdır. Biz ebeveynler çocuklarımızı yetiştirirken daha küçük algısını bilincimizden çıkarmalıyız.

Atalarımızın da dediği gibi ağaç yaşken eğilir. Ve her zaman dediğimiz gibi İslam yolunda salih evlatlar yetiştirmek salih ana-baba olmaktan geçer. Zira çocuklar onlara söylediklerinizden çok sizde gördüklerini yapacaklardır.

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا آمِنُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ وَالْكِتَابِ الَّذِي نَزَّلَ عَلَى رَسُولِهِ وَالْكِتَابِ الَّذِي
أَنْزَلَ مِنْ قَبْلُ وَمَنْ يَكْفُرْ بِاللَّهِ وَمَلَائِكَتِهِ وَكُتُبِهِ وَرُسُلِهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ فَقَدْ ضَلَّ ضَلَالًا
بَعِيدًا

Ey iman edenler! Allah'a, Peygamberine, Peygamberine indirdiği Kitab'a ve daha önce indirdiği kitaba iman (da sebat) ediniz. Kim Allah'ı, meleklerini, kitaplarını, peygamberlerini ve kıyamet gününü inkâr ederse tam manasıyle sapıtmıştır.

(Nisa suresi 136)

TEŞKİLAT-I EMR-İ BÜLEND

AFYONDAN AFRİNE

“Canlı bir vücut üzerinde ameliyat yapılmasına asla müsaade etmem” demişti Cennet Mekan Sultan Abdulhamid Han. Ameliyat kanalları şer odaklarının eliyle yazılıp çizilmişti oysa. Birçok defa teşebbüs ettiler bu canlı vücut üzerinde yapılacak olan ameliyata. Fakat asla muvaffak olamadılar. Sonra içlerinden biri “madem öyle bizde afyon ile uyuşturur öyle ameliyat ederiz.” dedi ve söylediğini yaptı.

“Türkleri yenmenin tek yolu onlara tarihlerini unutturmaktır.” Söylemi ayyuka çıktı önce. Bunu bütün dünya anlamıştı ve anlamayan tek millet Türk milleti olmuştu. Ardından İngiliz parlamentosuna bir adam girdi elinde Kur'an-ı Kerim ile. Ve “Türklerin elinden bu kitabı almadığımız sürece onları yenemeyeceğiz” dedi.

Evet bütün plan hazırды. Sıra o afyonu zerk etmeye gelmişti. Bilerek yahut bilmeyerek dönemin aydınları, jön Türkler ve ittihat ve terakki bu mevzuya hizmet etti. Neticede ise bu vücudu diri tutmaya ant içmiş olan Sultan Abdulhamid Han'ı tahttan indirdiler. Tam on asırlık bir projeyi hayata geçirdiler.

Fakat Hak ve Batıl sürekli bir galebe nöbeti içinde... On asırlık proje, ilk asrında kahr-u perişan oldu Elhamdülillah...

Öyle bir afyon ile uyuşturdular ki bizleri, cihat neydi unuttuk. Mazlumun davetine icabet neydi hatırlamaz olduk. Yanı başımızda kardeşlerimiz zalimlerin eliyle katledildi, biz hiç oralı olmadık. Oysa tarihimizdeki atalar bu halimizi şayet görecekt olsaydı, önce bizim omzumuzdaki yükü yani başlarımızı gövdemizden ayırırdı.

Ne acıdır ki, zulme sessiz kalanın hali!

Fakat artık yazılan ve çizilen projeyinin kalemi kırıldı! Zeytin Dalı hareketi yalnızca bir operasyon değil, dünyaya çekilen bir restti.

“Bu gelen Türklerin ayak sesleridir” dedirtmek için.

“Eyvah Türkler uyanıyor!” söylemini kanlı beyinlere söyletmek içindir.

“Artık Osmanlı bitti. Ondan daha vakur bir devlet geliyor!” demek içindir.

Elhamdülillah, Elhamdülillah, Elhamdülillah...

Bendeniz naçizane zikrimle inanıyorum ve ümitvâırım. Bu inanç ve ümide sizleri de davet ediyorum...

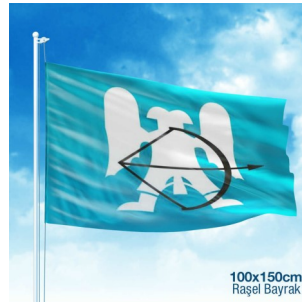
ÖDÜLLÜ SORULAR

- 1)“Testiye kurşun çalar, keçeye kılıç çalar, KIZILELMA'ya dek gideriz!” sözleri tarihte kimlerin naralarıdır.
- 2) Siyonistlere, hainlere ve tüm cihana karşı izlediği muhteşem ilmi siyaseti ile tanıdığımız bu ay Vefatının 100. Seneyi devriyesinde hürmetle andığımız tarihi şahsiyetimiz, Sultanımız kimdir?
- 3) 5 Şubat 2001 tarihinde Avustralya'da geçirdiği "Şüpheli" trafik kazası sonucu Rahmeti Rahman'a kavuşan değerli ilim adamı ve tasavvuf alimi zat kimdir?

NOT: Ödüllü soruları ayın son gününe kadar cevaplandırabilirsiniz. Cevaplandırılan kişiler arasında kura çekilip kazanan 3 kişi ile en yakın zamanda irtibata geçilmektedir. Cevaplandırmaları belirttiğimiz Sosyal Medya veya Meail adreslerinden tarafımıza ulaştırabilirsiniz. Bu ayki ödülümüz;

“Büyük Selçuklu Bayrağı”

FOTOĞRAF İLE;

SOSYAL MEDYA VE MAİL ADRESLERİ;

Facebook= @Teşkilat-ı Emri Bülend

Twitter= @teskilatiemri

İnstagram= @teskilatiemri

MAİL Adresimiz= teskilatiemribulend@gmail.com

YouTube= Teşkilat-ı Emr-i Bülend